

Pekná, zdravá, ale trochu plachá Belgičanka žiada o eutanáziu

lanuovabq.it

2. novembra 2019 ✝ Spoločnosť ✝ Eutanázia

Má len 23 rokov. Fyzicky je zdravá, roztomilá, má svoj okruh priateľov a dokonca aj snúbenca Bregta. Novinári, ktorí sa s ňou stretli, hovoria o “očarujúcom úsmeve, ktorý sa občas objaví na jej tvári”. Napriek tomu túži zomrieť a to tým najšokujúcejším spôsobom: smrtiacou injekciou. Hovoríme o Kelly, mladej Belgičanke, na nerozoznanie od päťdesiatitisíc študentov, ktorí zaplňajú ulice Leuvenu, kde sídli najväčšia univerzita v krajine; ale na rozdiel od nich ona jednoducho chce zomrieť. Z psychiatrických dôvodov.

Foto: Kelly, mladá Belgičanka

Presnejšie povedané, jej problém je v tom, že sa nepáči samej sebe: „Keď sa pozriem do zrkadla, vidím monštrum. Naozaj, nepáči sa mi to, čo vidím.” Je to situácia, ktorú *Daily Mail* nazvala “*crippling shyness*”, “ochromujúca plachosť”. Z tohto dôvodu teraz, pár dní po svojich narodeninách, už uvažuje o odchode z tohto sveta. Neznamená to, že jej žiadosť bude prijatá, pretože dnes v Belgicku, hoci je veľmi individualistické, mnohí psychiatri – a väčšina samotných občanov – je proti tomu, aby sa „sladká smrť“ aplikovala na tých, ktorí majú psychické problémy. Dôvodom tohto odporu je azda to, že devastujúci účinok legislatívy o eutanázii sa čoraz viac začína prejavovať. Dokonca už len z pohľadu počtov.

Dosvedčujú to neúprosné čísla: prvých 235 prípadov “sladkej smrti” v roku 2003 sa vyšplhalo na viac ako 1000 v roku 2011, a za necelých desať rokov vyskočilo na viac ako 2350 v roku 2018. A nielen to. Podľa štúdie zverejnenej v marci 2015 v *The New England Journal of Medicine* na základe údajov z roku 2013, len v tomto roku viac ako tisícka ľudí bolo takto usmrtených z dôvodov, p ktorých sa predtým ani neuvažovalo a neboli nikdy uvádzané. A medzi nimi je mnoho veľmi znepokojujúcich faktov. Stačí ukázať na prípad Godelieve De Troyera, ktorý bol usmrtený v apríli 2012 vo veku 65 rokov Dr. Wimom Distelmansom len preto, že trpel silnou depresiou, pričom jeho deti ani manželka o tom vôbec neboli informované.

To všetko muselo spôsobiť otras v belgickej spoločnosti ktorá je teraz zmätená z mladej Kelly, ktorú táto nerozhodnosť hnevá: „Podľa mňa je to obyčajná diskriminácia a to ma šťve. Jednoducho je

to nespravodlivé. Odhodlanosť mladej ženy, ktorá chce zomrieť, je taká, že rodičia, sestra a brat sa o jej vôli zomrieť dozvedeli len pred niekoľkými dňami, keď táto správa začala kolovať. Bez ohľadu na to, ako sa táto záležitosť nakoniec vyvinie, spontánne sa objavujú niektoré úvahy.

Predovšetkým preto, lebo prípad Kelly je podobný inému prípadu z konca mája tohto roka: prípadu Noa Pothovenovej, sedemnásťročnej Holanďanky, ktorej napriek tomu, že bola zdravá, povolili zomrieť, pretože bola trikrát znásilnená. Je možné, že by medzi mladými Európanmi – vzdelanými, zdravými a inteligentnými, reprezentujúcimi prítomnosť a budúcnosť Starého kontinentu – sa začínala zakoreňovať podobná, jasná sebazničujúca tendencia? Ako si to vysvetliť? Kde sa rodí takéto odmietanie života? Túto otázku si treba aspoň položiť.

Podobne, aj keď nikto nechce bagatelizovať problémy, aké môže mať mladý človek ako toto belgické dievča – ktoré už má za sebou hospitalizácie, pokusy o samovraždu, poruchy príjmu potravy, sebapoškodzovania – nie je možné v jej požiadavke o usmrtenie nevidieť ďalšie potvrdenie smrtiacej kultúry generovanej štátnou eutanáziou.

Nemôže byť náhoda to, že Pothovenová pochádza z Holandska a Kelly z Belgicka, ktoré ako prvé krajiny na svete legalizovali “sladkú smrť”. Spojitosť je zrejmá: akonáhle krajina akceptuje myšlienku, že niektoré životy nestojí za to žiť, počet takýchto „nedôstojných životov“ začne ustavične rásť. Nielen to. V miere, v akej štát akceptuje eutanáziu, ale stanovuje pre ňu klinické parametre, bez ktorých nie je možné zomrieť, štát nereguluje, štát diskriminuje. V tomto má Kelly úplnú pravdu. Avšak je na nás, aby sme jej dali pochopiť, že skutočným problémom nie je ten, kto jej nedovolí zomrieť, ale nekrofilná kultúra, ktorá zabudla, aký krásny je život aj vtedy, keď zdá sa byť škaredý. A aké pekné je napriek všetkému bojovať.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/pekna-zdrava-ale-trochu-placha-belgicka-ziada-o-eutanaziu/>